

Forfatter: Rode, Helge

Titel: Udrag fra Jeg, Menneske

Citation: Rode, Helge: "Digte", i Rode, Helge: *Digte*, 1896, s. 23. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-rode_02-shoot-idm140340244018384/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Og ikke dem, hvis Form ej end er dannet,
men som engang skal længes her og lide,
naar jeg forlængst er rejst herfra og landet
i Gaaderiget paa den anden Side;
nej ikke den, der aldrig skulde sukke,
der skued Dødens Aasyn i sin Vugge.

III

Se dog, hvor Livets Skønhed lægges øde,
en Fattig søger Brød, den Rige Stone.
I Mængden vandrer jeg som mellem Døde,
og derfor holder jeg mig helst alene.
Der glødes stærke Ord; — de skulde ramme
som Lynets Slag i disse tørre Hjerner;
det slaar ej Gnist, det tænder ikke Flamme,
de ser kun Støv, de ser ej Lysets Stjerner.
Giv Rig og Fattig tifold frugtbar Grøde,
giv tifold Glød til dem, hvis Sjæle gløde.

IV

Højt, højt mod Solen vil vort Liv vi bygge,
Afgrundens Rædsel aaben for vort Øje.
Stærkt skinner Lyset mod den sorte Skygge.
Ved svimmelt Svælg vi fatter først det Høje.